VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- Komisji Kultury i Środków Przekazu (nr 135)
- Komisji Spraw Zagranicznych (nr 119)

z dnia 11 września 2018 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Kultury i Środków Przekazu (nr 135)

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 119)

11 września 2018 r.

Komisje: Spraw Zagranicznych oraz Kultury i Środków Przekazu, obradujące pod przewodnictwem posła **Roberta Tyszkiewicza (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych, przeprowadziły:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej), sporządzonej w Rotterdamie dnia 30 stycznia 2017 roku (druk nr 2790).

W posiedzeniu udział wzięli: **Paweł Lewandowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego wraz ze współpracownikami, **Piotr Rychlik** dyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Piotr Babiński**, **Eliza Kalita**, **Artur Kucharski** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Przemysław Sadłoń –** legislator z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dzień dobry. Witam państwa. Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Witam panie posłanki i panów posłów. Jest to nasze pierwsze spotkanie po wakacjach.

Witam pana ministra Pawła Lewandowskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Stwierdzam kworum.

Otrzymali państwo porządek obrad, który zawiera jeden punkt, a mianowicie pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej), sporządzonej w Rotterdamie dnia 30 stycznia 2017 roku (druk nr 2790). Projekt z owego druku został skierowany do naszych Komisji do pierwszego czytania przez marszałka Sejmu w dniu 23 sierpnia bieżącego roku. Przypominam, że pierwsze czytanie projektu ustawy obejmuje uzasadnienie, pytania posłów i odpowiedzi wnioskodawcy oraz debatę w sprawie ogólnych zasad projektu.

Proszę przedstawiciela rządu, pana ministra Pawła Lewandowskiego, o uzasadnienie projektu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego Paweł Lewandowski:

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w Europejskiej Konwencji o koprodukcji filmowej z 1992 roku jako jej podstawowy cel wskazano popieranie rozwoju europejskiej koprodukcji filmowej. W poprawionej wersji, ze względu na rozszerzenie zakresu podmiotowego Konwencji na producentów z krajów pozaeuropejskich, jako cel Konwencji wskazano promowanie rozwoju międzynarodowej koprodukcji filmowej. Zmieniono definicję. Określenie „europejski utwór kinematograficzny" zostało zastąpione przez określenie „utwór kinematograficzny oficjalnie koprodukowany". Poprzednia definicja była niewystarczająco precyzyjna i oderwana od charakteru utworów wspieranych na gruncie Konwencji, które muszą mieć charakter koprodukcji.

Dodatkowo w związku z poszerzeniem stosowania zmienionej Konwencji w pewnym zakresie na państwa pozaeuropejskie z udzielanego wsparcia nie zawsze będzie korzystał producent europejskiego utworu kinematograficznego. W poprawionej Konwencji inaczej określone zostały minimalne i maksymalne udziały koproducentów w produkcji utworu audiowizualnego konieczne do ubiegania się o wsparcie udzielane w ramach Konwencji. Przyjęto wkład 5% zamiast 10% całkowitych kosztów produkcji filmu przy koprodukcjach wielostronnych, zaś przy dwustronnych koprodukcjach wkład 10% zamiast 20% całkowitych kosztów produkcji filmu. Pozwoli to na poszerzenie kręgu potencjalnych beneficjentów także o podmioty o mniejszym potencjale ekonomicznym bądź mniejszym poziomie zaangażowania finansowego w realizację konkretnego przedsięwzięcia filmowego. Rozwiązanie to powinno ułatwić dostęp do wsparcia udzielanego na podstawie poprawionej Konwencji mniejszym i średnim państwom europejskim, w tym producentom filmowym z Rzeczypospolitej Polskiej, a także sprzyjać tworzeniu koprodukcji z większą liczbą potencjalnych koproducentów pochodzących z różnych państw.

Dostosowawcza zmiana, wynikająca z rozwoju technologii, w tym technologii cyfrowej, w przemyśle filmowym, wiąże się z odmiennym ukształtowaniem praw koproducentów do utworu kinematograficznego. Zamiast sformułowania Konwencji z 1992 roku, że umowa dotycząca koprodukcji powinna gwarantować każdemu koproducentowi współwłasność oryginalnego negatywu obrazu i negatywu dźwięku, w poprawionej Konwencji wprowadzono następujące postanowienie: „Umowa koprodukcyjna powinna gwarantować każdemu koproducentowi współwłasność kopii wzorcowej oraz współudział w autorskich prawach majątkowych do filmu". Konieczność zmiany wynika z faktu, że obecnie negatyw obrazu i dźwięku w wielu wypadkach w tradycyjnej formie po prostu nie powstaje.

Do korzyści wynikających z poprawionej Konwencji mogą być dopuszczone koprodukcje spełniające określone warunki. W Konwencji z 1992 roku jednym z warunków było, żeby koprodukcja pomagała w utrwalaniu europejskiej tożsamości. Obecnie w poprawionej Konwencji przepis ten został zmodyfikowany, mianowicie koprodukcja powinna przyczyniać się do promowania różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego. Zmiana ta jest związana z dopuszczeniem do korzystania ze wsparcia producentów z państw pozaeuropejskich.

W ramach postanowień końcowych art. 16 w poprawionej Konwencji odnosi się do skutków jej wprowadzenia, czyli zastąpienia Konwencji z 1992 roku wersją poprawioną. Do treści Konwencji dopisano natomiast, iż w stosunkach między stroną niniejszej Konwencji a stroną Konwencji z 1992 roku, która nie ratyfikowała niniejszej Konwencji, Konwencja z 1992 roku nadal obowiązuje. Celem takiej zmiany było umożliwienie korzystania ze wsparcia przyznawanego na podstawie Konwencji w jej obowiązującej dotychczas wersji w trakcie trwania procesu podpisywania i ratyfikacji jej wersji zmienionej, który może rozciągnąć się, w zależności od istniejących procedur krajowych, na przynajmniej kilka lat.

Zmieniona została procedura aplikacyjna w przypadku ubiegania się o wsparcie udzielane na podstawie poprawionej Konwencji. Wykreślono postanowienie o konieczności złożenia wniosku z kompletem dokumentów na dwa miesiące przed rozpoczęciem zdjęć. Obecnie termin ten został skrócony do miesiąca. Powinno to ułatwić producentom ubieganie się o wsparcie.

Zostało także wyraźnie rozgraniczone przyznanie tymczasowego statusu koprodukcji oraz statusu ostatecznego. Lista załączników niezbędnych do uzyskania ostatecznego statusu koprodukcji jest szersza niż lista załączników niezbędnych do uzyskania statusu tymczasowego. Uzyskanie tymczasowego statusu koprodukcji pozwala jedynie na ubieganie się o wsparcie udzielane na podstawie Konwencji, a uzyskanie statusu ostatecznego wiąże się z wypłatą przyznanych środków beneficjentowi. Zasadne jest więc zróżnicowanie warunków wymaganych od ubiegających się o wsparcie w obu przypadkach.

W Konwencji z 1992 roku w definicji kwalifikowanego utworu kinematograficznego funkcjonowało ogólne sformułowanie, iż utwór kinematograficzny uważa się za europejski, między innymi jeżeli odzwierciedla europejską tożsamość. W poprawionej Konwencji nie pojawia się kryterium europejskości. Wymienia się w trzech tabelach, adekwatnie dla

fabuły, animacji i dokumentu, jedynie składniki związane z pochodzeniem określonych elementów związanych z daną produkcją audiowizualną z państw będących stronami poprawionej Konwencji. Konieczne jest przy tym zebranie określonej liczby punktów dla uznania danego utworu za kwalifikowany utwór kinematograficzny.

Zmodernizowano także punktowy system oceny projektów audiowizualnych. Zostało wprowadzone rozróżnienie punktowe dla fabuł, animacji i dokumentów. Wiąże się to ze zmianą liczby punktów w każdym z tych trzech przypadków, a także dookreśleniem punktów przyznawanych w związku z pochodzeniem określonych elementów z państw będących stronami poprawionej Konwencji. Jeżeli było to konieczne, wprowadzono nowe nazewnictwo zawodów i czynności zgodne z siatką pojęciową aktualnie funkcjonującą w przemyśle filmowym.

Wszystkie te zmiany służą doprecyzowaniu i zobiektywizowaniu zasad, na jakich przyznawany jest status kwalifikowanego utworu kinematograficznego.

Mamy do czynienia jedynie ze zmianą bezpośrednio stosowanej umowy międzynarodowej, którą Rzeczpospolita Polska jest związana od 2003 roku. Nie powoduje to konieczności zmiany przepisów polskiego prawa.

Konwencja o koprodukcji filmowej z 1992 roku była aktem prawnym niezbędnym przy projektowaniu i realizacji produkcji audiowizualnych, głównie filmowych. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej wskazaną Konwencją w 2003 roku – mówimy o Konwencji z 1992 roku – zapewniło polskim producentom takie same prawa w innych państwach członkowskich Rady Europy jak prawa producentów mających w nich swoją siedzibę, a tym samym także dostęp do różnych rozwiązań systemowych służących wsparciu produkcji audiowizualnej. Głównie należy w tym miejscu wskazać możliwość korzystania ze źródeł finansowania produkcji filmowej oraz objęcie rozwiązaniami prawnymi, które determinują pozycję partnerów koprodukcyjnych. Przyjęcie poprawionej Konwencji nie wpłynie na ograniczenie tych zasadniczych korzyści dla polskiego sektora audiowizualnego, co więcej, rozszerzenie zakresu jej stosowania na państwa pozaeuropejskie powinno zwiększyć udział twórców i ekip z tych państw w produkcjach europejskich.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej poprawioną Konwencją Rady Europy o koprodukcji filmowej jest naturalnym efektem zaangażowania naszego państwa w prace Rady Europy i tak też będzie odbierane przez naszych partnerów w tym gremium. Ratyfikacja poprawionej Konwencji powinna być pozytywnie odebrana przez partnerów społecznych. Ułatwi ona rozwój współpracy producentów w dziedzinie produkcji filmowej oraz kontakty twórców z państw stron poprawionej Konwencji oraz państw pozaeuropejskich.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej poprawioną Konwencją Rady Europy o koprodukcji filmowej nie powoduje konieczności zmiany przepisów polskiego prawa, ale jej ratyfikacja wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją ułatwi rozwój współpracy producentów w dziedzinie produkcji filmowej oraz kontakty między twórcami z różnych państw. Międzynarodowy charakter produkcji pozwala na pozyskanie dodatkowych środków do zamknięcia planowanego budżetu filmu.

Instytucją wskazaną do realizowania działań wpisanych w Konwencji jest Polski Instytut Sztuki Filmowej.

Wnoszę o pozytywną rekomendację Komisji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję panu ministrowi. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów ma pytania do rządu w tej sprawie? Nie widzę. Zamykam debatę. Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu z druku nr 2790.

Stwierdzam, że nie zgłoszono wniosku o przeprowadzenie wysłuchania publicznego.

A zatem wnoszę o niezwłoczne przystąpienie do rozpatrzenia projektu. Nie słyszę sprzeciwu. Przystępujemy do rozpatrzenia projektu ustawy przez Komisje. Otwieram dyskusję. Czy pan minister chciałby jeszcze zabrać głos?

Podsekretarz stanu w MKiDN Paweł Lewandowski:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z członków Komisji chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Czy Biuro Legislacyjne zgłasza uwagi?

Legislator Przemysław Sadłoń:

Nie. Nie mamy uwag. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Czy są uwagi do tytułu ustawy? Nie ma uwag. Stwierdzam, że Komisje przyjęły tytuł ustawy.

Czy są uwagi do art. 1 ustawy? Nie ma uwag. Komisje przyjęły art. 1.

Czy są uwagi do art. 2? Także nie ma uwag.

W związku z tym możemy przystąpić do głosowania.

Kto jest za przyjęciem sprawozdania Komisji o przyjęciu projektu ustawy z druku nr 2790, proszę o podniesienie ręki. (23) Kto jest przeciwny? (0) Kto wstrzymał się od głosu? (0) Dziękuję.

Stwierdzam, że Komisje przyjęły sprawozdanie jednogłośnie.

Przystępujemy do wyboru posła sprawozdawcy na posiedzenie Sejmu. Proponuję, żeby posłem sprawozdawcą został pan poseł Robert Kołakowski. Czy pan poseł wyraża zgodę?

Poseł Robert Kołakowski (PiS):

Kiedy będzie to procedowane?

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

To, kiedy będzie procedowane, wie tylko pan marszałek.

Poseł Robert Kołakowski (PiS):

Wyrażam zgodę.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś jest przeciwny powierzeniu panu posłowi Kołakowskiemu funkcji posła sprawozdawcy? Nie ma takiego głosu. Stwierdzam, że Komisje wybrały posła sprawozdawcę bez głosu sprzeciwu.

Informuję, że na tym porządek posiedzenia został wyczerpany.

Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję bardzo.